

АПОСТОЛСКО ПРЕЈЕМСТВО

од светог Петра у Антиохији до данашњих дана

линија апостолског прејемства:

ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Епископ за народе, по апостолском налогу

1. СВЕТИ ПЕТАР, АПОСТОЛ И МУЧЕНИК^{КП}

*позвао га је Христос око 30. године н. е.; први епископ антиохијски
помиње се у Светом писму: „ти си Петар, и на овом камену сазидаћу цркву своју“ (Мт. 16:18); у Антиохији
(Гал. 2:11)*

Ова линија апостолског прејемства протеже се од апостола Петра, око 30. године н. е., до данашњих дана, што је, закључно са 2026. годином, раздобље од 1.996 година.

Прејемство од светог Петра до Кирила VIII, патријарха антиохијског, следи списак антиохијских патријараха који води Антиохијска црква, а од 1724. године списак који води Мелкитска гркокатоличка црква: исте спискове по којима те цркве изводе своје апостолско прејемство од светог Петра, првог епископа антиохијског.

Епископске хиротоније вршене су, од једног епископа до другог, преко цркава наведених испод.

Неки епископи у овој линији поштују се и као свети. Ознаке поред њихових имена односе се само на светост живота. Оне се не тичу ваљаности било које хиротоније: сваки наведени епископ подједнако заузима своје место у прејемству, без обзира на то да ли се поштује као светитељ или не.

Св. Свети: онај кога нека црква јавно поштује као некога ко је живео животом херојске светости и ко је сада са Богом, и чији спомен она слави у свом календару. У раној Цркви свети су признавани акламацијом верних и

њихових епископа; касније, формалном канонизацијом у Римокатоличкој цркви и прослављењем у Православној цркви.

Блаж. Блажени: у Римокатоличкој цркви онај ко је беатификован, што је формални корак који претходи канонизацији за светитеља.

К Поштован као свети или блажени у Римокатоличкој цркви.

П Православна црква га поштује као светитеља.

КП Као светог поштују га и Римокатоличка и Православна црква.

Црвено Мученик: онај који је положио живот за веру.

Цркве се не слажу увек око тога ко је светитељ. Једна може да поштује особу коју друга не поштује, а ознаке показују која црква кога поштује.

АНТИОХИЈА

Антиохијска катедра, где „најпре ... назваше ученике хришћанима“ (Дан. 11:26), коју је основао свети Петар пре него што је отишао у Рим. Епископи и патријарси Антиохије од светог Еводија, који је наследио светог Петра, до Кирила V, према списку који води Антиохијска црква.

2. Свети Еводије ^{КП}	53
3. Свети Игњатије ^{КП} Мученик	68
4. Херон I	100
5. Корнилије	127
6. Херон II	151
7. Свети Теофил ^{КП}	169
8. Максим I	188
9. Свети Серапион ^{КП}	191
10. Свети Асклепијад ^{КП}	212
11. Филит	218
12. Зебин	232
13. Свети Вавила ^{КП} Мученик	240
14. Фабије	253
15. Димитријан	256
16. Амфилохије	263
17. Павле Самосатски	267
18. Домн I	270

19. Тимеј	273
20. Кирило	277
21. Тиранион	299
22. Виталије	308
23. Свети Филогоније ^{КП}	314
24. Павлин	324
25. Свети Евстатије ^{КП}	325
26. Евлалије	332
27. Евфроније	333
28. Флакил	334
29. Стефан I	341
30. Леонтије	345
31. Евдоксије	350
32. Свети Мелетије ^{КП}	354
33. Анијан	357
34. Евзоије	360
35. Доротеј	370
36. Павлин II	371
37. Виталије II	376
38. Свети Флавијан I ^{КП}	384
39. Порфирије	404
40. Александар	408
41. Теодот	418

42. Јован I	427
43. Домн II	443
44. Максим II	450
45. Василије	459
46. Акакије	459
47. Мартирије	461
48. Петар Кнафеј	465
49. Јулијан	466
50. Јован II	475
51. Стефан II	490
52. Стефан III	493
53. Каландион	495
54. Јован Кодонат	495
55. Паладије	497
56. Флавијан II	505
57. Севир	513
58. Павле II	518
59. Евфрасије	521
60. Свети Јефрем ^П	526
61. Домн III	546
62. Свети Анастасије I Синаит ^{КП}	561
63. Свети Григорије ^{КП}	571
64. Свети Анастасије II ^{КП} Мученик	599
65. Григорије II	610
66. Анастасије III	620
67. Македоније	628
68. Георгије I	640
69. Макарије	656
70. Теофан	681
71. Севастијан	687
72. Георгије II	690
73. Александар II	695
74. Стефан IV	742
75. Теофилакт	748

76. Теодор	767
77. Јован IV	797
78. Јов	810
79. Никола	826
80. Симеон	834
81. Илија	840
82. Теодосије	852
83. Никола II	860
84. Михаило	879
85. Захарија	890
86. Георгије III	902
87. Јов II	917
88. Евстратије	939
89. Христофор	960
90. Теодор II	966
91. Агапије	977
92. Јован V	995
93. Никола III	1000
94. Илија II	1003
95. Георгије Ласкарис	1010
96. Макарије Добродетељни	1015
97. Елевтерије	1023
98. Петар III	1028
99. Јован VI	1051
100. Емилијан	1062
101. Теодосије II	1075
102. Никифор	1084
103. Јован VII	1090
104. Јован IX	1155
105. Јевтимије	1159
106. Макарије II	1164
107. Атанасије	1166
108. Теодосије III	1180
109. Илија III	1182

110. Христофор II	1184
111. Теодор IV (Валсамон)	1185
112. Јоаким	1199
113. Доротеј	1219
114. Симеон II	1245
115. Јевтимије II	1268
116. Теодосије IV	1269
117. Теодосије V	1276
118. Арсеније	1285
119. Дионисије	1293
120. Марко	1308
121. Игњатије II	1342
122. Пахомије	1386
123. Нил	1393
124. Михаило III	1401
125. Пахомије II	1410
126. Јоаким II	1411
127. Марко III	1426
128. Доротеј II	1436
129. Михаило IV	1454
130. Марко IV	1476
131. Јоаким III	1476
132. Григорије III	1483
133. Доротеј III	1497
134. Михаило V	1523
135. Доротеј IV	1541
136. Јоаким IV	1543
137. Михаило VI	1577
138. Јоаким V	1581
139. Јоаким VI	1593
140. Доротеј V	1604
141. Атанасије III (Дабас)	1611
142. Игњатије III (Атија)	1619
143. Јевтимије III	1635

144. Јевтимије IV	1636
145. Макарије III (Заим)	1648
146. Неофит I	1674
147. Атанасије IV (Дабас)	1686
148. Кирило V (Заим)	1694

МЕЛКИТСКА ПАТРИЈАРШИЈА

Од 1724. године, мелкитски гркокатолички патријарси антиохијски, у заједници са епископом римским, од Кирила VI до Кирила VIII.

149. Кирило VI (Танас)	1724
150. Атанасије IV (Џавхар)	1759
151. Максим II (Хаким)	1760
152. Теодосије V (Дахан)	1761
153. Кирило VII (Сијац)	1794
154. Агапије II (Матар)	1796
155. Игњатије IV (Саруф)	1812
156. Атанасије V (Матар)	1813
157. Макарије IV (Тавил)	1813
158. Игњатије V (Катан)	1816
159. Максим III (Мазлум)	1833
160. Климент (Бахус)	1856
161. Григорије II (Јусеф-Сајур)	1864
162. Петар IV (Џераџири)	1898
163. Кирило VIII (Џеха)	1902

БЕЈРУТ И АМЕРИКА

Од Атанасија Сауаје, мелкитског архиепископа бејрутског, кога је патријарх Кирило VIII хиротонисао 1905. године, сваки епископ хиротонисан од онога који је наведен пре њега.

164. Атанасије (Саваја)	1905
165. Ентони Анид	1911
166. Волас Дејвид де Ортега Макси	1945
167. Нилс Бертил Александер Персон	1986

GARLAND F. BYERS, JR.

2013

СВЕТИ ЧИН

Рукоположење

17. августа 2008. године, полагањем руку, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсилванија.

Епископска хиротонија

20. априла 2013. године, полагањем руку током служења Свете евхаристије, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, која је тог дана имала сабрање у American Legion Post 16, Слејтингтон, Пенсилванија.

Главни хиротонисатељ

Његово Високопреосвештенство Самјуел Гвидо млађи

Сахиротонисатељи

Епископ Бредли А. Варвил

Епископ Мајкл Бајус

Епископ Џејмс Томпсон

Грамате о рукоположењу и хиротонији, са фотографијама хиротоније, приказане су на страници [О епископу](#).

СЛУЖБА

Епископску хиротонију примио је 20. априла 2013. године у оквиру Lutheran Orthodox Church, Inc., у којој је потом служио као архиепископ Епархије западне Северне Каролине. Епископ Бајерс више није повезан с том организацијом.

Доктор теологије (*honoris causa*), звање које је 20. априла 2013. године доделила Lutheran Orthodox Church, Inc.

Апостол Петар, икона из деисисног реда Благовештенског сабора у Московском Кремљу, око 1399. године, приписује се Теофану Грку. Извор: [Wikimedia Commons](#), јавно добро; исечено и прилагођено по величини у односу на оригинал.